

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et. Ing. et. Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatelky **D. I. L., o. s.**, zastoupené JUDr. Luborem Bernatíkem, advokátem se sídlem v Ostravě – Moravská Ostrava a Přívoz, Preslova 9, za účasti **Finančního ředitelství v Ostravě**, se sídlem v Ostravě – Moravská Ostrava a Přívoz, Na Jízdárně 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 7. 2007, č. j. 22 Ca 421/2005 - 153,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 23. 7. 2007, č. j. 22 Ca 421/2005 - 153, zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 3. 10. 2005, č. j. 4490/130/2005, č. j. 4579/130/2005, č. j. 4580/130/2005, č. j. 4581/130/2005, č. j. 4582/130/2005, č. j. 4583/130/2005, č. j. 4584/130/2005, č. j. 4585/130/2005, č. j. 4586/130/2005, č. j. 4587/130/2005, č. j. 4588/130/2005 a č. j. 4589/130/2005, kterými bylo rozhodnuto o jejich odvoláních proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu Ostrava II ze dne 1. 12. 2004, č. j. 149474/04/389912/4523, č. j. 149500/04/389912/4523, č. j. 149503/04/389912/4523, č. j. 149508/04/389912/4523, č. j. 149511/04/389912/4523, č. j. 149515/04/389912/4523, č. j. 149519/04/389912/4523, č. j. 149520/04/389912/4523, č. j. 149527/04/389912/4523, č. j. 149528/04/389912/4523, č. j. 149530/04/389912/4523 a č. j. 149532/04/389912/4523, jimiž byla stěžovatelce dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období roku 2002 v celkové výši 5 729 773 Kč.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., v níž vyjádřila nesouhlas se závěry krajského soudu a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud by se mohl věcně zabývat námitkami stěžovatelky obsaženými v tomto mimořádném opravném prostředku jen tehdy, pokud by byla kasační stížnost podaná v zákonné lhůtě.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s., lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s., lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručován do vlastních rukou její zástupkyně Ing. D. F. na adresu O. – V., Š. 709/4. Jelikož však adresátka na uvedené adrese nebyla zastižena, byla zásilka uložena dne 17. 8. 2007 na poště a adresátce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Adresátka si však zásilku nevyzvedla ani do 10 dnů od uložení, a proto bylo nutno považovat poslední den lhůty za den doručení, i když se adresátka o uložení nedozvěděla (§ 50 c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Za těchto okolností byl stěžovatelce podle citovaného ustanovení doručen napadený rozsudek v pondělí dne 27. 8. 2007, byť si ho zástupkyně vyzvedla až dne 3. 9. 2007. S ohledem na tyto skutečnosti bylo posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti pondělí dne 10. 9. 2007. Pokud pak kasační stížnost byla podána na podatelnu krajského soudu dne 17. 9. 2007, stalo se tak zjevně po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s.).

Jelikož stěžovatelka podala kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu až po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud ji odmítl jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu